

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево нас браћо, у Недељу пред празник Божића, пред празник рођења Сина Божијега на земљи. Ова Недеља посвећена је Светим Богооцима, и зато се данас у Светом Јеванђељу помињу сви преци Господа Христа по телу, од Авраама преко Давида, вавилонскога ропства, до Његовога рођења. И како Јеванђеље каже - „од Авраама до Давида беше колена четрнаест, од Давида до вавилонскога ропства колена четрнаест, и од вавилонскога ропства до Христа колена четрнаест“.

У том родослову Његовом помињу се многе личности које су непосредни Његови преци по телу, јер очувала се она вера Аврамова у њима, који је поверовао у Господа, који је у Бога свога имао такву веру да и сина свога јединца Исака, принесе Богу на жртву, јер Бог је на такав начин пробао и кушао његову веру. И он се показао као тврд у вери, био је спреман на то, иако му је Бог био обећао да ће од њега изаћи многи народ, да ће бити велико потомство, а имао је тога једног сина! Али каже, веровао је да Бог може из мртвих подигнути сина његовога, и учинити своје обећање истинитим.

Посебно међу овим Праоцима и Богооцима, прецима Господа Христа, данас се посебно истиче пророк Данило који је на седам стотина година пре Христа, прорекао време рођења Господа Христа, а који је имао такву веру, да када је био бачен у лавовску пећину, лавови га нису дирали, него су се око њега умиљавали, тако да је био сачуван силом Божјом, да га лавови не растргну.

Исто тако помињу се три младића у Вавилону, који су имали такву веру, да нису хтели да послушају вавилонског цара Навукодоносора, да принесу жртве идолима, и да се поклоне његовоме кипу, иако им је он претио да ће их бацити у пећ усијану. И тако они нису ни тада послушали, верујући да их Бог може и из огњене пећи избавити, ако је Божја воља, ако не нека страдају, таква је била њихова јака вера. И заиста, цар је наредио да се пећ распали седам пута више него што је требало, седмерицеју - каже у Светом Писму, и њих тројицу су бацили слуге цареве, у ту усијану ужарену пећ. Али гле, сила Божја је њих и тамо сачувала, међу њима се појавио један Анђео Господњи, који је расхладио пећ огњену, и они су остали неповређени!

То су све праслике за Господа Христа, за Његов живот који је требао Он да проживи на земљи, а пример нама хришћанима, какву треба веру да имамо. Јер вера је та која се данас помиње, као она која може да чини све, јер „Све је могуће ономе који верује“, као што је Господ рекао.

Исто тако данас слави Црква и светог Игњатија Богоносца. У данашњем Светом Јеванђељу се помиње, када су се Његови ученици препирали ко је међу њима највећи, онда је Господ узео једно дете у руке Своје, и рекао њима - „Ко се не врати, не буде као ово дете, неће ући у Царство Небеско“!

Ето то дете, које је Господ држао у Својим рукама, био је касније епископ Антиохијски – свети Игњатије, звани Богоносац, јер је од Бога ношен, у рукама Божјим држан. И још нешто, он је због своје вере такође био осуђен да буде бачен зверовима у римском Колосеуму, да га зверови раскину.

Он је на путу до Рима, када су га војници водили, писао Посланице своје црквеним општинама, упућивао их до последњег свога даха, како треба да живе по хришћански, како веру да чувају, и када је доведен у Рим, он је писао Посланице Римљанима и молио их да се не би заузимали код цара за њега, него да је он спреман да буде храна зверовима, да буде пшеница која ће бити самлевена зубима зверова, да би био хлеб укусни за Господа Христа, за Царство Небеско.

И заиста, он је у Риму бачен пред зверове, зверови су га, каже предање, растргли, али касније, када су зверови повучени, на томе месту нашли су само неколико костију, и срце светог Игњатија. Када су срце расекли, у њему су нашли лик Господа Христа. Значи он је богоносац, зато што је од Бога ношен, и зато што је Бога у срцу своме носио, један дивни угодник Божји, велики светитељ Божји, велики учитељ хришћански. Ето и њега данас Света Црква слави, у Недељу пред Божић.

Ова три младића који су остали неповређени у пећи огњеној симболизују и Цркву Христову, која кроз историју пролази разна искушења, бива гоњена у прва три века од стране римских царева, касније бива узнемиравана од разних јереси, за време совјетске власти у Русији била је гоњена Црква, код нас овде за време комунизма, па и данас. Али Црква Божија остаје непобеђена, као што су три младића у пећи огњеној вавилонској остали неповређени.

Потребно је браћо и сестре, само да очувамо веру нашу неповређену, неокрњену, неупрљану разним јересима, разним заблудама, и разуме се нашим гресима. Ми као људи грешимо много пута у животу своме, каже апостол Петар да „Праведник седам пута на дан греши“, а ми сигурно много пута више од седам пута. Али зато постоји и покајање, постоје Свете Тајне у Цркви Божјој, постоји Црква Божја која има лек за сваки грех, а то је лек покајање, исповест својих грехова пред свештеником, пред духовником. Тако и овај Свети пост пред Божић је Црква одредила, да нам буде време за припрему душе своје, да примимо Господа Христа у себе, да Га дочекамо као небескога Госта, као Богомладенца, да Га примимо у своју душу, у своје срце, и да му боравак у нама буде пријатнији, топлији него у хладној витлејемској пећини.

Нека би дао Бог да и нама овај Свети пост и молитве које вршимо, којима се Богу обраћамо, буду на опроштење грехова, да нам Бог опрости грехе наше, да нас призна за Своје слуге, да нам дарује милост Своју, и да дочекамо са духовном радошћу рођење Господа Христа, Бога и Спаситеља

нашега. И не само овај Његов празник, него и све остале хришћанске празнике, и целог живота свога да останемо у вери тврди као што је био пророк Данило, као што су била три младића у Вавилону. Јер само ако будемо такву веру држали и пренели нашим млађим покољењим, онда ћемо се моћи надати да ће Бог и нас, када пођемо одавде, примити у Царство Своје Небеско, да тамо и ми са свима светима славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све време и сву вечност. Амин!